MAATALOUS

Teoriassa emme tarvitsisi fosforilannoitteita 20 vuoteen, jos kaikki lannan sisältämät ravinteet käytettäisiin optimaalisesti. **OHJAUSRYHMÄN PUHEENJOHTAJA MARJA-LIISA TAPIO-BISTRÖM, MAATALOUDEN RAVINTEIDEN KIERRÄTYS -HANKE**

Vielä on raakileita paljon, joten viljelijät toivovat aurinkoa ja lämpöä.

Alona Smyrnova matkusti yli 30 tuntia linja-autossa päästäkseen Ukrainasta Suonenjoelle mansikanpoimintaan. Hän pitää kokemusta työn rankkuudesta huolimatta mukavana.

PENTTI VÄNSKÄ

Isäntä Petri Koponen oli keskiviikkona tyytyväinen, kun vihdoin poiminta pääsi hyvään vauhtiin. Sadosta hän ennakoi keskinkertaista.

Mansikkapellolla vaaditaan hyvää kuntoa

Milja ja Petri Koposen tilalla Suonenjoen keskustan tuntumassa täyskeruutouhu alkoi vasta keskiviikkona, mikä tietää sitä, etteivät viljelijät ja poimijat ehdi karnevaalia tänä vuonna juhlia.

SUONENJOKI (MT)

”Kyllä marja nyt kypsyy vauhdilla”, emäntä **Milja Koponen** sanoi pakatessaan mansikoita laatikoihin keskiviikkoamuna.

Lämpötila oli aamun tunteina noussut yli 20 asteeseen.

Pellolla 20 poimijaa oli vasta edellispäivänä aloittanut päälajikkeen Polkan keruun. Varhaislajiketta on kerätty tähän asti vain pari tuntia päivässä. Ja loppuja poimijoitakin vielä odotellaan tilalle.

”Vasta nyt Polka on kunnolla kypsää, mikä tietää sitä, että viikonloppukin menee täydessä työn touhussa. Me emme mansikkakarnevaalia tänä vuonna juhli”, Koponen harmitteli säiden takia myöhäiseksi venynyttä pääsatoa.

Vuosi sitten näihin aikoihin satokausi oli lopuillaan ja viimeisiä marjoja etsittiin karnevaalien tarjoiluun.

Poikkeuksellisen vaikea kesä

Mansikan viljelyn vuonna 1973 aloittaneen Koposen tilan vanha emäntä **Rauha Koponen** oli myös pakkaamassa marjoja ja tuumi, että näin vaikeata kesää hän ei muista toista olleen.

Kylmät jaksot, sateet ja raekuurot ovat erikoisen talven jälkeen haitanneet mansikan kypsymistä. Kasvusto on lehdiltään tavanomaista vaaleampaa, mutta raakileita näyttää olevan paljon.

”Sadosta ei vielä uskalla sanoa mitään. Lopulliset kilomäärät tarkentuvat vasta myöhemmin. Nyt näyttäisi siltä , että pääsemme keskinkertaiseen tulokseen. Sateita en tähän toivo, vaikka toisaalta istutuksia joudummekin kastelemaan”, isäntä **Petri Koponen** puntaroi.

Hän on tehnyt viime viikot työtä lähes yötä päivää, koska ruiskutuksiin on päässyt vasta iltakymmenen jälkeen.

”Jostain syystä juuret eivät ime maasta ravinteita, vaan pitää tarjota lehtilannoitteita lisäksi. Se tietää ylimääräistä työtä.”

Takana 30 tunnin bussimatka

Työt eivät neljän hehtaarin peltoalalla lopu, vaikka kypsä mansikka iltapäivästä loppuisikin.

”Sitten kitketään”, Koponen heittää ja on kohtuullisen tyytyväinen Venäjältä ja Ukrainasta tulleisiin poimijoihinsa.

Osa heistä on tuttuja jo vuosien takaa, osa taas uusia, joille työt pitää neuvoa alusta saakka.

”Vaadimme, että joka viides tulija osaa englannin kieltä, ja on meillä tulkki omasta takaa auttamassa. Meillä on pitkä kokemus ulkomailta palkkaamisesta, koska ensimmäiset tulivat Virosta jo vuonna 1981”, Koponen muisteli.

Mansikan keruu vaatii ensimmäistä kertaa poimimassa olevan **Alona Smyrnovan** mukaan hyvää kuntoa.

Hän matkusti Ukrainasta peräti 30 tuntia kestäneen bussimatkan Pietarin kautta Suomeen. Matka maksoi hänelle 120 euroa. Tuloja hän toivoo saavansa noin 1500 euroa poimintajaksoltaan.

”Kahdessa viikossa olen jo huomannut, että selkä tässä väsyy helposti. Kaikkineen kokemus on mielenkiintoinen. Olen täällä ystävättäreni kanssa elokuun puoliväliin saakka”, sosiologiksi opiskellut 33-vuotias Smyrnova kertoi.

Keskimääräinen tahti poimijoilla on tunnissa kolme kopallista eli yhteensä yhdeksän kiloa.

LIISA YLI-KETOLA

43. Suonenjoen mansikkakarnevaalit alkavat tänään. Avajaisissa julkistetaan vuoden Mansikkaisäntä ja huomenna kruunataan Mansikkatyttö.

Lämpösummatiedoista apua sadon ennakointiin

Tänä keväänä Suonenjoella aloitettiin viidellä tilalla lämpösummamittaukset, joiden avulla yritetään tehdä sadonkorjuun alkamisesta ja pääsadon ajoittumisesta entistä ennakoitavampaa.

”Tutkimusta tehdään viljelijöiden aloitteesta. Toteuttajina ovat Helsingin yliopisto professori **Timo Hytösen** johdolla ja Sisä-Savon marjaosaamiskeskus”, kertoo toiminnanjohtaja **Eeva Leppänen** Suonenjoen seudun marjanviljelijäin yhdistyksestä.

Milja ja **Petri Koposen** tilalta lämpötilojen keräin löytyy, ja isäntäpari on sitoutunut tekemään muistiinpanoja sadon kehittymisestä. ”Kaikkeenhan me lähdemme aina innolla mukaan, mikä vain voi viedä viljelyä eteenpäin”, sanoo emäntä Milja Koponen.

Hän on suorittanut marjatilayrittäjäammattitutkinnon ja on tilalla emäntänä kuudetta kesää.

Lämpösummalaskurit laitettiin pellolle pieniin telineisiin huhtikuun 22. päivänä, ja tänä kesänä niihin piti ohjelmoida lisäaikaa, koska sato kypsyy poikkeuksellisen myöhään.

”Tutkimuksessa selvitetään päälaji Polkan vaatimia lämpösummia, eli millaisissa olosuhteissa kasvu alkaa, kukinta etenee ja marjat kypsyvät. Keskiarvotietoa saadaan muutaman vuoden seurannan tuloksena”, Leppänen sanoo.

Eeva Leppänen näyttää pellolla, miten pieni laite lämpösummatietojen tallentaja on. Marja-osaamiskeskuksen väki käy lukemassa tiedot koneelle.

Hän kiittää Sisä-Savon marjayrittäjiä aktiivisuudesta kehittää viljelyä. Lämpötilatiedoista selviää usein sellaista, mikä käytännön työssä jää huomaamatta.

”Esimerkiksi 15.–18. kesäkuuta tiloilla oltiin pakkasrajoilla, mikä selittää tietenkin kasvuvaurioiden syntyä osaltaan.”

LIISA YLI-KETOLA

Lantakoordinaattori kierrättää ravinteita

Tarja Haaranen on Suomen ensimmäinen lantakoordinaattori

Kun maailman fosforivarat niukkenevat, kilpailu niistä kovenee. Samalla keinotekoisten lannoitteiden hinnat kallistuvat. Tämä tarkoittaa entistä suurempaa lovea maanviljelijän lompakkoon.

Samaan aikaan runsaasti fosforia muhii kotieläinten lannassa. Fosforia on myös biojätteessä ja jätevesilietteessä.

Kysymys kuuluu, kuinka saada käyttämättömät ravinteet hyötykäyttöön kannattavalla tavalla.

Syyskuussa vastauksia alkaa etsiä ympäristöneuvos **Tarja Haaranen**. Hän on Maatalouden ravinteiden kierrätys -hankkeen uusi koordinaattori, eli tutummin lantakoordinaattori. Maa- ja metsätalousministeriön hanke on osa biotalousstrategiaa.

Lannassa on mahdollisuuksia

”Teoriassa emme tarvitsisi fosforilannoitteita 20 vuoteen, jos kaikki lannan sisältämät ravinteet käytettäisiin optimaalisesti”, sanoo hankkeen ohjausryhmän puheenjohtaja **Marja-Liisa Tapio-Biström**.

JAANA KANKAANPÄÄ

Tarja Haaranen on iloinen päästessään lähemmäs kentän toimijoita.

Käytännössä asia ei ole niin yksinkertainen.

Yksi vaikeuksista on lantaa tuottavien kotieläintilojen ja sitä tarvitsevien kasvinviljelytilojen keskittyminen eri puolille Suomea.

Lantaralli ei kannata

Sellaisenaan lantaa ei kannata lähteä kärräämään paikasta toiseen.

”Lantaralli ei ole taloudellisesti järkevää. Nesteen kuljettaminen ei ole kenenkään etu”, Haaranen sanoo.

Tavoitteena on, että lanta käsitellään, ja kierrätyslannoitteista saadaan kilpailukykyisiä tuotteita. Haaranen haluaa lannoitteiden valmistajat mukaan keskusteluun.

”Siellä on osaamista tekniikoihin ja kehittelyyn.”

Haaranen pyrkii lisäämään yhteistyötä eri toimijoiden, kuten maanviljelijöiden, virkamiesten ja lannoitevalmistajien, välillä.

Hän kuulee mielellään uusista keksinnöistä ja ratkaisuista. Hän mainitsee esimerkkinä biokaasutuksen, josta on jo joitain yrityksen ja erehdyksen kautta saatuja kokemuksia.

”Hyviä kokemuksia ja malleja pitää levittää. On tärkeää, että tietoa on saatavilla. Kaikkien ei tarvitse tehdä samoja virheitä.”

Lantaurakointia tarvitaan

Haarasen mielestä on tärkeää lisätä lantaurakointia ja saada se toimivaksi. Yksi ongelma on urakoitsijoiden vähyys.

”Lantaurakointi voi olla tiloille mahdollisuus erikoistua ja hankkia lisätuloa, jos koneita ja kalustoa on jo valmiina.”

Haaranen odottaa innolla kahden vuoden pestiään lantakoordinaattorin saappaissa. Agronomin koulutus, nykyinen työ ympäristöministeriössä ja työkokemus maa- ja metsätalousministeriössä sekä Keski-Suomen Maaseutukeskuksessa antavat tukevan pohjan uusiin tehtäviin.

”Tosi kiva päästä taas vähän lähemmäs kentän toimijoita.”

MIINA RAUTIAINEN

Traktorin päivämaksutili on muuttunut

Traktorin päivämaksun uusi tili on
IBAN FI09 5000 0121 5027 50 (Pohjola Pankki)

Päivämaksun määrä on 5 euroa päivältä. Kuitti tai tuloste maksusta on pidettävä ajon aikana traktorissa mukana. Kuitissa tai tulosteessa on oltava traktorin rekisteritunnus ja päivä tai päivät, joilta maksu on suoritettu.

www.trafi.fi/polttoainemaksu

Trafi | *Vastuullinen liikenne. Rohkeasti yhdessä.*

Tilaa lukuoikeus
näköislehteen ja arkistoon.
maaseuduntulevaisuus.fi
MAASEUDUN TULEVAISUUS